

JUDr. JAN KNĚŽÍNEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha: 11.1.2019
Č.j. MSP-727/2017-OJD-SPZ/3
Počet listů:2
Přílohy:1

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Obviněný P.H. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu ve Znojmě sp. zn. 17 T 86/2017

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného P.H.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Okresního soudu ve Znojmě ze dne 19. 6. 2017 sp. zn. 17 T 86/2017.

Rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 19. 6. 2017 sp. zn. 17 T 86/2017 byl obviněný uznán vinným, že:

- 1) v přesněji neurčený den po 15. 2. 2017 v měsíci únoru 2017 v době od 15.00 hodin do 16.00 hodin ve Znojmě na ulici S. číslo 16, ve společně užívaném nájemním bytě číslo 7, se zeptal J.F., kdy půjde to obvinění stáhnout, a když mlčela, otázku zopakoval, a poté, co mu sdělila, že neví a řekla mu, aby si vzpomněl, co jí dělal a jak se k ní choval, ji začal slovně vyhrožovat, jestli ho kvůli ní zavřou, že uvidí, což pochopila tak, že ji zabije, čímž ji nutil, aby své oznámení stáhla,
- 2) v době od 3. 1. 2017 do 31. 1. 2017 ve Znojmě na ulici H. číslo 30, na pokoji číslo ubytovny D., společně pobýval a zdržoval se s poškozenou J.F., a to i přesto, že mu bylo na základě usnesení Okresního soudu ve Znojmě ze dne 3. 1. 2017 pod sp. zn. 3 Nt 18001/2017 s nabytím právní moci dne 3. 1. 2017 dle § 88b odstavce 1, 2 trestního řádu uloženo předběžné opatření dle § 88e trestního řádu spočívající v zákazu vstupu do

obydlí bytového a společenského centra A. ve Znojmě, na ulici H., a jeho bezprostředního okolí, a v nepřípustnosti zdržovat se v takovém obydlí,

čímž spáchal

ad 1) zločin vydírání dle § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku

ad 2) přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 2 trestního zákoníku.

Za to byl obviněný odsouzen dle § 175 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání třiceti měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen dle § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku na zkušební dobu v trvání tří let s tím, že se nad ním vyslovuje dohled. Současně mu byly uloženy dle § 85 odst. 2, § 48 odst. 4 trestního zákoníku v rozhodnutí specifikované přiměřené povinnosti.

Rozsudek nebyl v zákonem stanovené lhůtě napaden žádnou oprávněnou osobou odvoláním, nabyt tedy právní moci dnem vyhlášení, tj. dne 19. 6. 2017.

Po přezkoumání trestní věci se se závěry nalézacího soudu, které v tomto rozhodnutí učinil, nelze objektivně ztotožnit.

K jednání popsanému pod bodem 1) rozsudku je předně třeba uvést následující.

Trestného činu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku se dopustí, kdo jiného násilím, pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl, spáchá-li takový čin na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti.

V této souvislosti je přitom nutno poukázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 8. 2011 sp. zn. 4 Tdo 886/2011, v němž byl vysloven právní názor, podle něhož právo poškozeného vzít zpět svůj souhlas s trestním stíháním obviněného podle § 163 trestního řádu má pouze poškozený, a nikoli jiná osoba, byť by se jednalo o osobu totožnou s tímto poškozeným. Zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku (ve znění účinném od 1. 1. 2010) je možné spáchat mimo jiné jen na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti. Nelze tedy zaměňovat právo poškozeného podle § 163 trestního řádu za povinnosti svědka. Proto ani násilné jednání pachatele, kterým svou manželku nutil k odvolání souhlasu se svým trestním stíháním a tím i ke změně její svědecké výpovědi, samo o sobě nenaplňuje znaky obsažené v § 175 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku (ve znění účinném od 1. 1. 2010). Právo poškozeného vzít zpět svůj dříve udělený souhlas s trestním stíháním není podmíněno změnou již učiněné svědecké výpovědi. Jedná se o zcela samostatné instituty, které umožňují, aby poškozená osoba vzala zpět souhlas s trestním stíháním, bez toho aniž by současně změnila svoji dříve učiněnou usvědčující svědeckou výpověď. V takovém případě musí orgán činný v trestním řízení trestní stíhání obviněného zastavit, pokud se jedná o trestný čin uvedený v ustanovení § 163 odst. 1 trestního řádu a jsou splněny i ostatní podmínky zde obsažené (obdobně potom viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 2012 sp. zn. 3 Tdo 493/2015).

V posuzovaném případě se jednalo o družku obviněného, která měla s ohledem na okolnosti věci postavení poškozené a zároveň svědka. S přihlédnutím k tomu, že se jí obviněný v rámci skutkového děje dotazoval, „kdy to půjde stáhnout“, k čemuž následně přidal i výhrůžky za

účelem vynucení „stáhnutí“ trestního oznámení ze strany poškozené, neboli k zpětvzetí souhlasu s trestním stíháním obviněného, pak nelze tvrdit, že by obviněný nutil poškozenou něco vykonat v souvislosti s její svědeckou povinností, ale svůj útok směřoval k jejímu postavení poškozené.

Při respektování výše naznačených závěrů soudní praxe tudíž jednání obviněného pod bodem 1) nelze kvalifikovat jako zločin vydírání dle § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku, neboť v daném momentu nesměřovalo k osobě svědka, ale v úvahu by přicházelo pouze jeho posouzení jako přečinu vydírání dle § 175 odst. 1 trestního zákoníku.

Pokud jde o jednání obviněného pod bodem 2) rozsudku, lze potom uvést následující.

Trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku spáchá, kdo se dopustí závažného nebo opakovaného jednání, aby zmařil vykázání provedené podle jiného právního předpisu nebo rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí a zdržet se vstupu do něj nebo povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním.

Obviněnému bylo usnesením soudkyně Okresního soudu ve Znojmě ze dne 3. 1. 2017 pod sp. zn. 3 Nt 18001/2017 (č. 1. 30 a násl. shora označeného trestního spisu) uloženo dle § 88b odst. 1, 2 trestního řádu, § 88e trestního řádu předběžné opatření, a to zákaz vstupu do obydlí. I přesto se však obviněný od 3. 1. 2017 do 31. 1. 2017 v konkrétně určeném obydlí zdržoval a zákaz vstupu uložený soudem nerespektoval a neplnil.

Na tomto místě je však nutno konstatovat, že není-li ze strany obviněného plněno uložené předběžné opatření, ač je i nadále dán důvod pro jeho uložení a podmínky předběžného opatření, může příslušný orgán činný v trestním řízení rozhodnout o uložení pořádkové pokuty dle § 66 trestního řádu, uložení jiného druhu předběžného opatření, nebo vzetí obviněného do vazby za podmínek stanovených trestním řádem (srov. § 88o trestního řádu). Při schvalování zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, pak byla odmítnuta myšlenka, že by závažnější případy neplnění podmínek uloženého předběžného opatření mohly být postihovány jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 trestního zákoníku. Bylo poukázáno na to, že z hlediska zajištění ochrany poškozeného, a nakonec i celé společnosti, je zadržení obviněného a následné vzetí do vazby podstatně rychlejší a účinnější než provádění prověřování spáchání trestného činu dle § 337 trestního zákoníku.

Uvádí-li § 337 odst. 2 trestního zákoníku pojem „předběžné opatření“, lze jím tudíž rozumět předběžné opatření dle § 400 a násl. zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, nikoli předběžná opatření dle § 88b a násl. trestního řádu.

Jednání popsané pod bodem 2) rozsudku tedy nelze kvalifikovat jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 2 trestního zákoníku.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že postupem soudu v napadeném rozhodnutí byl porušen zákon v neprospěch obviněného P.H., a to v § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku a v § 337 odst. 2 trestního zákoníku.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud:

- 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 19. 6. 2017 sp. zn. 17 T 86/2017 byl porušen zákon v neprospěch obviněného P.H., a to v ustanovení § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku a § 337 odst. 2 trestního zákoníku;
- 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil napadené rozhodnutí a zrušil i veškerá další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a
- 3) podle § 270 odst. 1 trestního řádu věc v rozsahu zrušení přikázal Okresnímu soudu ve Znojmě, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [4 Tz 13/2019](#)